

Jos Ekscelencijai LR Prezidentei Daliai Grybauskaitei
LR Seimo Pirmininkui Vydui Gedvilui
LR Ministrui Pirmininkui Algirdui Butkevičiui
Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Pirmininkei Danguolei Navickienei
LR Seimo nariams
Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Seimo nariams
Vilniaus savivaldybės merui Artūru Zuokui
Žiniasklaidai

Lietuvos Sąjūdžio Vilniaus skyriaus tarybos pareiškimas – reikalavimas

Dėl homoseksualų (gėjų) piktybiškos veiklos ir jų viešųjų akcijų

Vilnius

2013 02 06

Lietuvoje tūkstančiai įvairiausių ligonių yra susibūrę į įvairias jų ligų pobūdį atitinkančias organizacijas. Daugelis tokių ligonių turi savotišką gyvenimo būdą. Jų gyvenimo tikslas - nugalėti negalią, aktyviai dalyvauti šeimos ir visuomenės gyvenime. Tokie žmonės užjaučiami ir paguodžiami, remiami, skatinami ir gerbiami.

Lietuvos ateitimi besirūpinantiems žmonėms didžiulį nerimą kelia mažėjantis gimstamumas ir didėjantis mirštamumas. Lietuvoje per pastaruosius 30 metų (1980 – 2010 m.) gimstamumas grėsmingai sumažėjo nuo 15,2 iki 10,8 tūkstančių gyventojų, mirštamumas per tą patį laikotarpį didėjo nuo 10,5 iki 12,8 tūkstančių gyventojų.

Tauta ir šeima turi tarpusavio egzistencinę reikšmę, nes nuo šio ryšio priklauso tautos likimas. Lietuvoje, kaip ir visame pasaulyje, dėl įvairių priežasčių susiduriame su realiu pavojumi šeimai, gyvybei, o tuo pačiu ir tautai. Sunku organizuoti teisinę gyvybės gynybą, kai egzistuoja įvairios pažiūros, remiančios nenormalius lytinius santykius net viešomis priemonėmis, negerbiant civilizuotos visuomenės bei moralės principų.

Pati didžiausia žmogaus prigimties dovana yra vaisingumas, gebėjimas pratęsti žmogiškąjį gyvenimą, todėl vaisingumą turėtume ypač gerbti ir garbingai panaudoti.

Tenka apgailestauti, kad menkinama Katalikų Bažnyčios įtaka šeimai ir visuomenei. Popiežius Jonas Paulius II nurodė, kad visuomeniniai reikalai negali būti atskirti nuo moralės principų. Moralės normos nėra vien sutartiniai dėsniai, tai nėra taisyklės, sukurtos žmogaus laisvės ribojimui. Jos remiasi prigimtinė žmogaus ir pasaulio sąranga ir tarnauja tiek kiekvieno atskiro individo, tiek ir visos visuomenės gerovei. Klaidinga yra nuomonė, kad moralė - tai privatus žmogaus reikalas. Tokia pažiūra žalinga žmonių bendruomenei ir destruktvyi ateities perspektyvoje.

Pasaulį sukretė seksualinė revoliucija ir jos pasekmės – tai vaisingumo dovanos sumenkinimas, pašaipa doros ir skaitybės mentalitetui, hedonistinis gyvenimo malonumų siekis net nuo ankstyvos vaikystės.

Nepamirškime, kad moters ir vyro sandrauga - tai skirtingų lyčių vaisingumo galios pajautimas, galimybė susilaukti vaikų. Seksualinė meilė yra šeimos ir valstybės tvirtovė, o ne homoseksualistų (sergančių homoseksualumu) kūnų bendras gyvenimas ir bendra butis.

Iki devintojo dešimtmečio, t. y. „demokratėjimo“ (palaido gyvenimo propagavimo) pradžios, mūsų vaikai beveik nematė pornografinių leidinių, sekso filmų ir sekso parduotuvių, nevaikščiojo į prezervatyvų „balius“, (nes jų ir nebuvo), negirdėjo nuogo ir brutalaus seksualinio auklėjimo. Dabar skatinamos hedonistinės pažiūros, tariamos laisvės iškelimas virš dvasinių vertybių, tarp jų žmogaus gyvybės pratęsimo, kelia rimtą pavojų atsirasti įvairaus pobūdžio nenormaliems lytiniams santykiams jau nuo ankstyvos vaikystės. Dėl šių priežasčių atsiranda seksualinio pobūdžio ligos, kurios vėlesniame amžiuje sunkiai gydomos ir gali tapti sunkių nusikaltimų priežastimi (to neišvengiama ir Lietuvoje).

Lytinio iškrypimo formas ir jų priežastis analizuoja psichologijos ir seksologijos mokslai. Įvairių lytinių pasitenkinimų rūšys yra gerai žinomos: anonizmas (nenormalus lytinis pasitenkinimas mechaniškai jaudinant savo lyties organus), pederastija – pedofilija (nenormalūs lytiniai santykiai vyrų su vyrais ir vaikais), lesbijetiška meilė (nenormalus lytinis potraukis moters prie moters) ir ištvirkavimas ja, erodomanija (pamišimas dėl lytinių santykių), lytiniai santykiai su lavonais ar zoologiniais padarais ir pan. Tai seksualinio pobūdžio ligų išraiškos, kuriomis neturime teisės žaloti jaunimo ir turime į tai atsakingai reaguoti.

Visa tai rodo protinio liguistumo epidemijos atsiradimą, be to, matome, kad šie ligoniai savo lytinius nenormalumus reklamuoja bei įvairiai skatina jų plitimą.

Mums suprantama, kad tokių žmonių, pasivadavusių esant „netradicinės seksualinės orientacijos“, organizuojamos eitynės išreiškia loginio mastymo paradoksą ir reikalauja ikimokyklinių, mokyklinių įstaigų, pedagogų, tėvų, gydytojų bei visuomenės narių budrumo. Nors ir neturime duomenų, kiek ligonių vaikų amžiuje buvo gydomi nuo nenormalių lytinių santykių ar jiems gresiančio

pavojaus, tačiau neabejotina, kad tokių atvejų Lietuvoje buvo. **Tai kelia labai didelį visuomenės susirūpinimą!**

Homoseksualų gyvenimo būdas dažnai yra iššaukiantis. Žmonių bendravimo formų pažeidimas ir bandymai susireikšminti, diktuoti savo gyvenimo būdą ir pritraukti vaikus savo lytiniams poreikiams tenkinti, sukelia visuomenės neigiamą reakciją ir protestus.

Homoseksualistai į normalią šeimą žiūri kaip į startinę medžiagą savo egzistencijos bazei. Stebime homoseksualistų pasaulinio masto judėjimo apraiškų grėsmę Lietuvoje.

Įvertindami homoseksualizmo plėtros neigiamas pasekmes pasaulyje, suprantame, kad rengiamos homoseksualų eitynės Vilniuje gali sukelti destabilizaciją visoje Lietuvoje.

Manome, kad žmonių, pasivadinusių esančiais „netradicinės seksualinės orientacijos“, eitynes reikia stabdyti, nes jos kuria antžmogišką požiūrį į žmogaus gyvybę, prieštarauja moralės įtvirtinimui visuomenėje ir griaua šeimos bei valstybės pagrindus.

Lietuvos Sąjūdžio Vilniaus skyriaus taryba:

1. Reikalauja, kad Vilniaus miesto vadovybė neleistų homoseksualams arba kitaip pasivadinusiuos juos atstovaujančioms organizacijoms rengti masinius viešus renginius Vilniuje.

2. Prašo LR Seimą ir LR vyriausybę SKUBOS TVARKA apsvarstyti šį mūsų pareiškimą – reikalavimą ir kitų organizacijų, besipriešinančių homoseksualizmo apraiškoms, protestus, bei priimti nutarimą, draudžiantį homoseksualų arba kitaip pasivadinusiuos juos atstovaujančių organizacijų masinius viešus renginius kaip nesiderinančius su sveikos gyvensenos būseną.

Tarybos pirmininkas

L. Kerosierius

Tarybos atsakingas sekretorius

A. Budriūnas

Tarybos švietimo ir kultūros grupės narė, gydytoja

R. Vilimienė

Tarybos nariai: G. Adomaitis, A. Akelaitis, A. Ambrazas, G. Araminaitė, K. Balčiūnas, A. Barysas, S. Boreika, A. Budriūnas, J. Česnavičius, P. Dirsė, S. Eidukonis, P. Girdzijauskas, P. Gvazdauskas, R. Jakučiūnienė, L. Kerosierius, J. Kuoras, S. Makauskienė, A. Markūnienė, H. Martinkėnas, V. Masikonis, K. Milius, J. Parnarauskas, F. Petkus, B. Raila, P. Rutkauskas, G. Ruzgys, R. Simonaitis, A. Skaistys, K. Staniulevičius, L. Šalavijienė, J. Šaulys, L. Tamkevičienė, L. Veličkaitė, K. Vidžiūnas, R. Vilimienė, B. Zaviša, S. Žilinskas